

LEVENDE WOORDEN

't Is onuitsprekelijke genade, louter genade, dat Hij ons niet uit de wereld, ook niet uit de "Christelijke" wereld, laat verloren gaan, dat Hij ons ophoudt, ons tegenhoudt met het "geweld", het pijndoend geweld van Zijn ontferming om ons te ontrukken aan de kluisters van dood en verderf. Waar Hij is, daar zullen ook de Zijnen zijn. En waar is dat? Straks met Hem in heerlijkheid. Nu: met Hem in Gethsémané en op Golgotha.

En midden in de nood beseffen wij het wel: daar alleen is de veiligheid. We willen er niet vandaan. We kunnen het daarbuiten niet uithouden. Daar buiten waar men leeft om te sterven. Terwijl wij sterven, "mogen" sterven om te leven. In Hem, die ons de opstanding en door die opstanding het leven is.

Jonker.

De Heilige Schrift is als een zeer groot en uitgestrekt bos, waarin veel bomen staan van allerlei soort, waarvan men allerlei fruit en vruchten kan plukken. Wat vindt men zo al niet in de Bijbel?

Rijke troost, onderwijs, vermaning, waarschuwing, belofte en bedreiging ook. Toch is er geen boom in deze boomgaard, of ik heb eraan geschud, of er een paar appels of peren van gekregen.

MAARTEN LUTHER.

***

Amsterdam, 30 oktober 1945.

Een klein gedeelte van het gebed, uitgesproken voor de vergadering van de generale synode van de Ned.Herv.Kerk.

Gij, Heere, zijt groot, een heerlijk God! een Koning, die het zaligst lot, ver boven alle goën kunt schenken!

Wij buigen voor Uw heilige macht, wij ver-

eeren Uw schoonheid, wij aanbidden Uw heerlijkheid, wij maken Uw Naam groot!

Laat ons, als voor het eerst, knielen voor U Die ons gemaakt hebt en verkoren!

Wij zien het! Wij zien het, dat de Bewaarder Israëls niet sluimeren zal noch slapen.

Blijf ons nabij, want de dag is gedaald; o! wij hebben te leven, onverschillig hoeveel van onze hemelen en uitspansels reeds zijn ingestort. -

Maar buiten U is 't nergens veilig! - Gij wilt dat wij nooit meer zullen leven bij het gesternte van onze eigen oogen en aan den staf van onze eigen kracht! - Doe ons deze bevrijding aanvaarden en vieren met een verrukten geest!

Zoo ver het oosten is van het Westen, zoo ver wilt Gij van Uw Kerk wegdoen al haar overtredingen.

Groot en wonderbaar zijn Uwe werken, o Heere God, Gij Heerscher van het heelal, rechtvaardig en waarachtig zijn Uwe wegen, o Koning der volkeren.

En Gij doet den heilstijd aanbreken over een verwilderd land! Bij U is de fontein van het leven, in Uw licht zien wij het licht.

Gij wilt ons drenken uit den overvloed van Uw huis!

Eere zij U, o Vader, Zoon en Heilige Geest, gelijk het was in het begin, zoo nu en altijd, en in de eeuwen der eeuwen. Amen! - Ja - Amen!

Miskotte.

LEVENDE WOORDEN

Zie zo vloeit uit het geloof de liefde voort en de vreugde in de Heere, en uit de liefde een opgewekte, vergenoegde, vrije geest, gewillig tot gaarne dienen van de naaste; zodat hij geen rekening houdt met dankbaarheid of ondankbaarheid, lof of blaam, winst of verlies.

Want hij jaagt er niet naar om de mensen aan zich te verplichten, en maakt ook geen onderscheid tussen vrienden en vijanden, heeft er ook geen vermoeden van of zij dankbaar dan wel ondankbaar zullen zijn; maar heel vrij en heel vrijgevig geeft hij zichzelf en deelt het zijne uit, hetzij hij ze verspilt aan ondankbaren, hetzij ze geschonken worden aan wie ze verdienen. Zo immers doet ook zijn Vader, die alles aan allen overvloedig en vrijgevig uitdeelt, die zijn zon laat opgaan over bozen en goeden. Zo doet de zoon niets en laat hij niets toe, dan met een belangeloze vreugde waarmee hij zich verheugt in God door Christus, de Schenker van zovele goederen.

Vaak verwondert het mij, wat de heidenen bewogen heeft, dat ze zo schoon geschreven hebben van de dood, terwijl hij toch zo wreed, afgrijselijk is. Hoe veel meer moesten christenen de dood dan gering achten! Want die arme mensen van toen hebben van het eeuwige leven niets geweten, maar wij weten het en toch schrikken wij erg, als het over de dood gaat. Dat komt door onze zonden en wij moeten bekennen, dat wij erger dan de heidenen leven; want hoe groter de zonde, des te wreder is de dood.

MAARTEN LUTHER.

LEVENDE WOORDEN

De muziek is een van de schoonste en heerlijkste gaven Gods.

Daarom kan de Satan haar niet uitstaan, omdat men daarmee veel aanvechtingen en boze gedachten verdrijft.

De noten maken de tekst levend. De muziek verjaagt de geest der treurigheid, zoals men aan Koning Saul ziet. Koningen en vorsten moeten de beoefening der muziek begunstigen.

In de Bijbel horen wij ook, dat vrome vorsten zangers en zangeressen aanstelden en voor hun levensonderhoud zorgden.

Muziek is de beste lufenis voor een bedroefd mens, zodat zijn hart weer verkwikt en versterkt wordt.

Zij is ook een middel om de mensen zachter en ingetogener te maken.

Het misbruik laat het goede gebruik te beter uitkomen.

MAARTEN LUTHER.

***

In zekere stad werden de kerken slecht bezocht. Men hoorde daar anders niet dan een dorre zedenprediking. Een der leraren vroeg de direkteur van de schouwburg: Hoe komt het toch, dat bij ons de kerken zo leeg zijn, en de toevloed van mensen naar de schouwburg zo groot is?... Het antwoord was: Mijnheer, dat komt, omdat wij de fabel als waarheid voorstellen, en gij daarentegen van de waarheid een fabel maakt...

LEVENDE WOORDEN

Daarom zijn de geleerden, de schijnheiligen, de groten en de rijken des duivels lekkernij. Terwijl wat de wereld verwerpt, de armen, kleinen, eenvoudigen, geringen, verachten, door God wordt uitgekozen, zoals Paulus zegt. Hij maakt dat het minste deel der wereld moet lijden onder de druk van het beste deel, opdat men toch inziet dat niet in het vermogen van de mensen, maar in het vermogen en werken van God ons heil gelegen is, zoals Paulus óók zegt.

Vandaar dat men terecht zegt: Geleerden, verkeerden!

Een vorst is wildpret in de hemel. Hier rijk, daar arm. Want de geleerden kunnen van de hoogmoed van hun hart geen afstand doen, de machtigen niet van hun tiranie, de rijken niet van hun begerigheid, en zo gaan ze ten onder.

MAARTEN LUTHER.

Hoe kan men driester rebelleren, hoe groter goddeloosheid bedrijven tegen God, hoe kan men Hem meer kwaad aandoen dan dat men Hem, die zoveel belooft, niet gelooft?

Immers wat is dit anders dan God voor een leugenaar houden of althans betwijfelen of Hij wel waarachtig betrouwbaar is?

Dat is toch feitelijk: zichzelf waarachtigheid toeschrijven, maar het er voor houden, dat er bij God leugenachtigheid en ijdelheid is; is dit niet een God verloochenen en terzijde stellen en een afgod voor zichzelf oprichten in het eigen hart?

Wat zullen dus werken baten, die gedaan zijn

in zulk een staat van goddeloosheid, ook al zouden het werken van engelen en apostelen zijn?

Terecht heeft derhalve God niet in toorn of wellust, maar in de zonde van het ongeloof al wat zonde is, samengevat, opdat niet zulken, die ten onrechte menen door wetswerken van kuisheid en vriendelijke zachtmoedigheid de wet te vervullen (al zijn dit ook maatschappelijke en menselijke deugden) zich inbeelden zalig te zullen worden; neen, in de zonde van het ongeloof verstrikt zullen zij of om vergeving moeten vragen, of door een rechtvaardig vonnis omkomen.

MAARTEN LUTHER.

Daar laat God toe dat de vromen van hun macht beroofd en onderdrukt worden, zodat iedereen denkt: het is afgelopen met hen, het loopt ten einde. En juist dan is Zijn kracht het meest nabij, zo geheel verborgen en in het geheim, dat ook zijzelf, die de druk ondergaan, het niet voelen, maar geloven.

Daar is het vol van Gods sterkte en Zijn gehele arm is daar aanwezig. Want waar mensenkraft weggaat, daar treedt Gods kracht binnen, wanneer het geloof daar is en erop wacht. Wanneer nu de verdrukking voorbij is, wordt duidelijk wat voor kracht achter de zwakheid verborgen ging. Zie, zo werd Christus aan het kruis van al zijn krachten beroofd en juist daar toonde Hij de grote macht, overwon Hij de zonden, dood, wereld, hel, duivel en alle kwaad.

Op deze wijze zijn alle martelaren sterk geweest en hebben zij gewonnen en zo winnen nu nog alle lijdenden en verdrukten.

MAARTEN LUTHER.

PERESTROIKA

We weten dat er heel wat gaande is in deze wereld. Vanmiddag hoorde ik in "achter het nieuws" iets dat me zeer ontroerde.

Uit één van de Baltische staten, satellietstaten van Rusland, hoorde ik het volgende: Het volk mag de nationale vlag weer hijsen. In de tijd van Stalin stond daar 30 jaar Siberië op. Aan atheïstische acties wordt een einde gemaakt.

Tenslotte het mooiste: Een grote Lutherse kerk, 30 jaar geleden door de overheid afgepakt en bestemd tot concertgebouw, werd teruggegeven aan het volk. En toen liet de correspondent ons horen het gezang van de toegestroomde menigte. Zij zongen: Een vaste burcht is onze God. Een toevlucht voor de Zijnen...

En dan te bedenken dat deze dienst in dat land werd uitgezonden door radio en T.V.

Wat Gorbatsjov bedoelt met z'n vrijheid, openheid enz. weet ik niet zo precies. Maar wat Jezus heeft gezegd wordt wel enigszins duidelijk: De poorten der hel zullen Mijn gemeente niet overweldigen. Hallelujah!
Stalin is dood. Jezus leeft!

LEVENDE WOORDEN

VREDE--HET GROOTSTE GOED OP AARDE

Wie twee koeien heeft moet er één geven alleen om daarmee de vrede te bewaren. Het is beter er één in goede vrede dan twee in een oorlog te bezitten. 'Beter is een handvol rust dan beide vuisten vol zwoegen en najagen van wind', zoals de prediker Salomo 4:6 zegt.

Een wijze overheid moet zich veel meer bekommeren om de instandhouding van de vrede dan om de verbetering van de wetten. Want zij die het een doen maar het andere laten worden de 'balk' niet gewaar, maar de 'splinter' - die zien ze wél.

De tijdelijke vrede, die het grootste goed op aarde is, waarin ook alle andere tijdelijke goederen zijn inbegrepen, is eigenlijk een

vrucht van de ware bediening van het predik-
ambt. Want waar die plaatsvindt, blijven oor-
log, twist en bloedvergieten wel achterwege.
Waar die evenwel niet op de goede wijze plaats-
vindt, - geen wonder dat daar oorlog is en
voortdurende onrust, begeerte en wil tot oor-
log en bloedvergieten.

De wereld beschouwt als vrede, dat wanneer de
een de ander onrecht aandoet, men hem op z'n
kop geeft. Maar daarmee geraakt men nooit tot
de vrede. Want geen enkele koning is in staat
geweest om vrede te hebben terwijl er nog vij-
anden waren. Het romeinse rijk is zo machtig
geweest, dat het alles platgewalst heeft wat
daartegen in opstand kwam. Toch konden ze dat
niet volhouden. Daarom deugt deze weg niet om
tot vrede te geraken. Want wanneer men al een
vijand uitschakelt en onderdrukt, staan er ver-
volgens weer tien of twintig net zo lang op,
dat het tot de ondergang moet leiden. Maar wie
zijn tong gebiedt te zwijgen, en wie zich af-
wendt van het kwaad en het goede doet, die
zoekt op de goede manier de vrede en zal die
ook vinden. Dat is een andere weg dan die de
wereld gaat.

Van de vrede hangt alles af: ons lichaam en
ons leven, vrouw en kind, huis en haard, zelfs
alle ledematen, handen, voeten, ogen en gezond-
heid en vrijheid, en wij voelen ons veilig binnen
de muur van vrede. Waar vrede is, is al de
helpt van het rijk der hemelen... De vrede kan
je in een situatie brengen dat een hap droog
brood smaakt als suiker en een slok water als
wijn.

Luther.

BEDANKT!!!!

1988
Zondag 4 december mochten we in de avonddienst gedenken hoe de Heere ons gunsten wilde bewijzen.

Aanvankelijk betrof het ons 25-jarig huwelijk. Dit werd uitgebreid met het in dezelfde week vallende 45-jarig huwelijk van de Fam. L. Dekker-Wilson.

Tenslotte mochten we op die avond gedenken dat de Heere het leven van Hetty als uit het graf weer op wilde voeren.

Vanwege al die gunstbewijzen hadden we een bijzondere dienst.

De tekstwoorden voor deze dienst waren:

Psalm 119:68a: "Gij zijt goed en goeddoende"..
en Efeze 2:7b: "Door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus"...

Toen de kerkeraad binnenkwam, zong de gemeente: Psalm 87.

Vader Overduin hield ons voor het zegelied uit Romeinen 8:31-39.

Zulks kwam over als een krachtig getuigenis van de beproefde waarheid.

Onze kleine catechisanten zongen heel mooi: "Wij moeten Gode zingen".

Vervolgens sprak br. Dekker hartelijke woorden aan het adres van z'n broer en schoonzus en Tiny en mij.

Dochter Johanna gaf onze trouwpsalm op: Psalm 146.

Eendrachtig zongen we ook: "'k Wil U, o God, mijn dank betalen...."

Na de zegen zongen we: "Zegen ons Algoede". In de benedenzaal dronken we een kopje koffie.

Lieve gemeente, familieleden, belangstellenden: Tiny en ik zeggen u hartelijk dank voor al uw liefdeblijken.

De Heere was goed voor ons!

December.

Zojuist bladerde ik in een boek vol brieven en herinneringen uit de tweede wereldoorlog. Hier enkele regels uit een brief van een Fins soldaat. Ulf Segerstrale sneuvelde in 1944. Hij was toen 28 jaar oud....

"We leven in de hoop en die houdt ons in het uur van de nood overeind. De liefde echter is mijn en jouw eigen Verlosser Jezus Christus. De finale begint. God heeft Zijn plan met deze tijd, en wij moeten trouw zijn en volhouden.

De gebeden van het thuisfront vervullen althans mij van een wonderlijke vreugde, en alles wordt zo licht en klaar.

Het heeft niets te betekenen of ik nu of pas over enkele jaren sneuvel; het voornaamste is, dat mijn rekening met God ver-effend is".

In het jaar 1951 stierf de Japanse hoogle-
raar in de geneeskunde, Dr. Takasji Nagai,
aan de gevolgen van de atoombomexplosie bij
Nagasaki. Hij werd 43 jaar.

Uit een brief van hem:

"Het zal niet zo lang meer duren, de dood.

Maar ook hij is niet anders dan een gave
Gods of een bode van Zijn liefde voor mij;
het laatste en grootste bewijs ervan; een
gave Gods, die de liefde zelf is.

En daarom neem ik mij voor, de zielsang-
sten en het lichamelijk lijden, die vóór
de dood nu eenmaal moeten worden door-
staan, van harte te aanvaarden, als iets
noodzakelijks, tot meerder eer van God.
De dood is immers de scheiding van ziel

en lichaam.

Slechts als de krekkel haar afgestroopte omhulsel op aarde laat liggen, kan ze zich verheffen in de heldere lucht".

Opeens zie ik het sterfkamertje van wijlen br. H. voor me.

In een plotseling opflikkerende geestkracht riep hij me toe: Dominee! Hij is bij me geweest! Ik vroeg: Wie? Hij riep: De dood! Hij stond hier in de kamer naar mij te kijken, maar ik was niet bang.

'k Heb geroepen: Kom maar! Neem me maar mee! Ik ben niet bang voor jou! God heeft mij, toen ik dood was in de misdaden, mede levend gemaakt met Hem, al mijn misdaden mij vergevende. Lang hoefde deze oude broeder niet te wachten.

December... Het jaar is nog niet om, maar tot op dit ogenblik werd niemand uit ons midden door de dood weggenomen.

De Heere heeft alles welgemaakt.

't Is goed te gedenken, in deze korte en donkere dagen. Te gedenken het licht dat scheen in voorbije jaren, maar dat ook heden schijnt voor een volk dat in duisternis wandelt.

Zo mogen we ons warmen aan de vlam van de Hoop. De dag, o, de dag komt aan. Schaduwen zullen vlieden!

Februari... Het lijkt erop dat deze winter in onze herinnering een winter zonder winter zal worden. Bloemetjes bloeien, knoppen zwellen, het gras is groen en de dagen waren vol zonneschijn.

Tijdens de crocusvakantie hebben we op een mooie middag, een ritje gemaakt langs de Rijn. We reden via de binnenwegen richting Rhenen. We maakten ergens een stop bij vadertje Rijn. Langs het hoge talud liep een paadje naar beneden. Op een pier stonden een paar jongetjes te hengelen. In de verte de contouren van de

grote kerk van Rhenen. De houtwallen, zwanger
van de komende lente, boven ons. Aan onze
voeten de Rijn. Opeens kun je dan aangedaan
worden door een lentelijk levensgevoel.
Hoewel..daar kwam de gedachte aan de jong ge-
storven prof. Elias Anne Borger.
Ik dacht dat hij 36 jaar oud geworden is.
Enkele coupletten uit zijn "Aan de Rijn" wil ik
u niet onthouden.

Ook ik heb onbewolkte dagen
Aan dezen oever doorgebracht,
En warm heeft mij het hart geslagen
Bij 't levenslot, mij toegedacht.
Een morgen gronds, een kleine woning,
Verheerlijkt door de liefde en trouw,
Was mij en mijner brave vrouw
De lusthof van den rijksten koning,
Als wij, in 't kunsteloos priëel,
Of onder 't ruim der starredaken,
Van God en 't eeuwig leven spraken,
En dankten voor 't bescheiden deel.

En nu - ik kan mijn haren tellen,
Maar wie telt mijner tranen tal?
Eer keert de Rijn weer tot zijn wellen,
Eer ik den slag vergeten zal,
Dien slag, die mij ten tweeden male
De kroon deed vallen van mijn hoofd, -
'k Heb steeds, mijn God, aan U geloofd
En zal, zolang ik adem hale,
Mij sterken in Uw Vadertrouw,
Die nimmer plaagt uit lust tot plagen:
Maar toch, het valt mij zwaar te dragen
Dien zwaren last van dubblen rouw!

Te Katwijk, waar de zoute golven,
O Rijn! u wachten in haar schoot,
Daar ligt in 't schrale zand bedolven
Mijn kostbaar offer aan den dood.

'k Wil tranen met uw waatren mengen;
Belast u met dien ziltten vloed:
De droeve zanger heeft geen moed,
Die tranen op het graf te plengen
Der gade, nooit genoeg beschreid. -
Gij, oude Rijn! wees gij mijn bode,
En voer ter rustplaats mijner dode
De tolken mijner menslijkheid.

Groet ook het kind, wiens lijkje de aarde
Reeds had ontvangen in haar schoot,
Eer zij, die mij dit lijkje baarde,
Voor 't levenslicht haar ogen sloot.
Ik heb mijn dochttertje opgegraven
Toen 't pleit der moeder was beslist,
En lei het in de grote kist
En aan de borst, die 't wicht moest laven,
Dat nimmer laafnis nodig had.
Ik dacht, één huis behoort aan beiden:
Wat God vereent, zal ik niet scheiden,
En sloot in de urn den dubblen schat.

Noem' hij deze aarde een hof van Eden,
Wie altoos mocht op rozen gaan:
Ik wens géén stap terug te treden
Op de afgelegde levensbaan.
Ik reken iedren dag gewonnen,
Met moeite en tranen doorgesloofd.
God dank, mij draaiden boven 't hoofd
Reeds meer dan vijf en dertig zonnen!
De tijd rolt als dees bergstroom voort.
Druk zacht mijn doden, lijkgesteente!
En dek ook eerlang mijn gebeente
Bij 't overschot, dat mij behoort.

*

***

*

Wij zouden immers werkelijk graag willen dat er overal vrede was en dat ieder het Evangelie zou aannemen.

Dan hoefden we niet te lijden onder vervolging. Maar waar schort het aan? Daaraan, dat men iets dergelijks in de wereld niet kan bereiken en dat ze ons geen vrede wil laten; integendeel, wij moeten in plaats van liefde en vriendschap niets anders accepteren dan vijandschap, en in plaats van vrede onvrede en vervolging.

Wie kan langer in vrede leven dan zijn buurman wil? Daarom moet er wel twist en onvrede zijn, hoewel toch de christenen daarvoor geen enkele aanleiding geven, maar slechts lijden en bovendien de schuld krijgen en als ongehoorzaam en opstandig worden beschouwd.

De vrede koopt men nooit te duur, want zij brengt degenen die haar koopt, veel voordeel.

De vrede van het hart is het hoogste goed, want ze is een schat, verborgen in de hemel, en eeuwige vreugde en leven; tegenover de vrede zijn alle rijken en schatten van de wereld als droesem en drek.

Luther.

*

***

*

BEDANKT!

Mede namens Tiny, zeg ik u allen hartelijk dank voor de blijken van liefde en meelevens-tergelegenheid van onze verjaardagen.

't Gaf ons een besef van hartelijke verbondenheid met elkaar.

M'n beste catechisanten heel hartelijk bedankt voor jullie cadeau's en bloemen en nog veel meer.

Wat ik ook zo'n verrassing vond? Op de avond van m'n verjaardag zag ik veel Hilversummers in Waddinxveen! Na de dienst hebben we, met elkaar, gezellig koffie gedronken.

Onder de blijken van meelevens bevond zich ook een Mattheüs Passion (platen), en een plaat van Mozart. Daar zijn Tiny en ik heel blij mee! Juist in de achterliggende periode, vol moeite en zorgen, heb ik veel aan broeder Bach gehad. In december heb ik, onder 't werk, vaak geluisterd naar het Weïnachtsoratorium. Menigmaal heb ik, stillletjes, zitten huilen.. maar ook werd ik dikwijls blij en vrolijk. Het gaf me moed en uitzicht. Zelfs als leek moet ik constateren dat Bach zo Woordgebonden, in een onovertroffen samenhang van Woord en muziek, het Evangelie heeft verkondigd!

Met alle respect voor Mozart, voelde ik me toch het meest aangesproken door Bach.

Mozart is ongebondener..zwieriger..wereldser..vrijzinniger..er zit meer droefheid der wereld in.

Volgens Dr. de Graaf wordt in Mozarts muziek het bijbels getuigenis puur en in oorspronkelijke kracht weergegeven, en heeft zelfs de reformatie dit pure nooit bereikt. Hij schrijft: Niemand die Mozarts muziek heeft verstaan, kan meer beweren, dat hij niets van God ervaren heeft.....

Karl Barth schreef in een brief aan wijlen Mozart: Ik weet niet absoluut zeker of de engelen, als ze bezig zijn God te loven, Bach spelen; maar ik ben wel zeker, dat ze, als ze onder elkaar zijn, Mozart spelen.....

Hoe de hooggeleerde Dr. de Graaff en de nog geleerdere Karl Barth aan hun zekerheid komen, weet ik niet. Ongetwijfeld hadden en hebben ze meer verstand van muziek dan ik. Zeker zullen ze mij m'n voorkeur gunnen. Plagiaat plegend, schrijf ik maar na wat Miskotte aan Barth schreef: Lieber Meister, vergeben Sie den flüchtigen und unbescheidenen Ton diesses Schreibens, aber Sie haben uns in schwere Gewissensnot gebracht.....

Vriendelijk dank, lieve gevers en geefsters, voor Bach en Mozart.

Hoe schone gaven heeft God de mensenkinderen gegeven! en hoe rijk, als die gaven zich mogen bewegen binnen de perken van Woord en Geest.

Fam. M.P.D.C. Overduin.

7 Dec 1963

Maart.. Bloemen worden gezien in het land. De zangtijd genaakt. Door het raam zie ik een merel met de snavel vol strootjes. Zelfs vindt de mus een huis, o HEERE! Hoewel de wereld vol is van leed en uitlandigheid, is ze tegelijk ook vol van de goedertierenheid des HEEREN. Hij gedenkt aan Zijn Verbond, en doet, vanwege de liefelijke reuk van het offer, de zangtijd weer genaken.

Vanwege de droeve weemoed over het wegwijnende leven, zag ik weinig van het ontluikende leven in de natuur. Maar de Heere geeft ook moed en kracht om te blijven bij de boodschap: HIJ IS OPGESTAAN! Voor zulke bemoedigingen gebruikt de Heere soms uitgeleefde mensjes.

Toen ik onlangs iemand zocht, kwam ik terecht in een zaal met oude afgeleefde mensen, sommigen dement, anderen lichamelijk zwaar gehandicapt. Daar zag ik de oude ree-latie reeds zitten. We haalden wat herinneringen op uit lang vervlogen dagen.

Toen ik vroeg: Zou je graag naar huis willen? Antwoorde hij: Ja, naar Christus wil ik. Op Hem vertrouw ik...

Toen we een stukje gelezen en met elkaar gebeden hadden, hoorde ik roepen: dominee, hoor es! In een hoekje van de zaal zat een stokoud vrouwtje in een rolstoel. Ze vertelde dat ze vaak bedroefd was omdat ze niet meer naar de kerk kon. O, kon ik maar naar de kerk. Voorzichtig merkte ik op dat de Heere ook kerk houdt, midden in de afbraak. Haar oude gezicht begon te stralen. Met haar gebarsten stemmetje begon ze:

Maar, blij vooruitzicht dat mij streelt,
Ik zal, ontwaakt, Uw lof ontvouwen,
U in gerechtigheid aanschouwen,
Verzadigd met Uw Godd'lijk beeld....

Dat zeg ik elke avond op als ik in bed lig,
fluisterde ze.

M'n jongste en nu enige broer, Gerrit, met
vrouw en kinderen..hartelijk gefeliciteerd
met de voorbije verjaardagen. Meestal kom ik
even langs omstreeks de tijd van jullie ver-
jaardagen. Aangezien ik nog niet uit de zwa-
re perikelen van de opknapbeurt van het huis
ben, is er nog niet van gekomen. Om je een
voorbeeld van ons droevig lot te geven: Een
poosje geleden waren Tiny en ik, in de klei-
ne uurtjes aan het schilderen van de over-
loop. Tiny had een beker thee voor me neer-
gezet. Na korte tijd drong het tot me door
dat er toch wel een heel raar smaakje aan de
thee zat en dat het verfwerk rare strepen
vertoonde. Weet je wat er was gebeurd? Ik
doopte m'n kwast in de thee! Gelukkig had ik
nog geen slok uit de verfbus genomen.
Nou begrijp je, hoever je broer al heen is!